

Poolfen: For at det Svar, der kom fra det ærede Medlem for Standerborg Amts 3die Valgfreds (Dahl), ikke skal staae som aldeles uskyldgjørende oberfor, hvad der blev bemærket om, at vi kunde have faaet Grundloven tilbage i 1864, men ikke nu, og navnlig fordi jeg hørte, at det fra een Side af Salen blev saa stærkt fraraadet at gaae ind paa den Anførelse, det ærede Medlem fremsatte, skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Lov af 23de December 1864 mangler en Paragraph, nemlig den, der var foreslaaet som § 1, og som gik ud paa, at herefter skulde Fællesforfatningen gjælde for Danmark alene; denne Paragraph blev udstemt, og altsaa er Fællesforfatningen ikke bleven omgjort til at gjælde for Kongeriget Danmark alene, men det heder paa Titelbladet, at den gjælder for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig, og jeg har saaledes ikke kunnet forstaae den ærede Formand, naar han har modsagt, at den

Formanden: Jeg maa gjøre opmærksom paa, at det ikke her er Stedet til at fortolke Betydningen af den betegnede Grundlovsbestemmelse.

Poolfen: Det er ganske sandt, men saa troer jeg ogsaa, at det ikke er rigtigt at anføre en saadan Lov, der mangler den Bestemmelse, som skulde gjøre den lovlig for Danmark.

Formanden: Naar det ærede Medlem siger, at Loven ikke gjælder for Danmark, skal jeg gjøre opmærksom paa, at den ikke gjælder for noget Andet end det danske Rige, end Kongeriget Danmark.

Poolfen: Det var netop Udstemningen af denne Paragraph, som gjorde, at Loven ikke kom til at gjælde for Kongeriget Danmark alene.

Formanden: Jeg maa gjentage, at Lovens Gyldighed ikke her kan bestrides; Afgjørelsen ligger ikke herhen, og Loven, der er vedtagen paa lovlig Maade, kunne vi ikke her erklære for ugyldig.

Poolfen: Jeg har ikke tilladt mig at bestride Lovens Gyldighed, som den er, men jeg har blot henpeget paa, at den Paragraph, der skulde give den Lovlighed, er udstemt.

Formanden: Jeg maa henholde mig til mine tidligere Udtalelser.

Winther: Det, der har bevæget mig til at begjære Ordet, er den Bestyrling, der er fremkommen her fra et Par Sider, og som gik ud paa, at de Mænd, der nu raadede til — ligesom de selv tidligere havde stemt imod dette Forslag — at forkaste det, ikke skulde have paaviist nogen anden Veie, der lovligen kunde gaaes, ja, et æret Medlem tillod sig endog at antyde, at her havde været Noget, der havde opfordret Regjeringen til med et Pennestrøg paa en uretfærdig og ulovlig Maade at gjøre det af med Rigsraadet. Det er denne Bestyrling, der er rettet ligesaavel mod mig, ifølge den Stilling, jeg tidligere har indtaget, som mod flere Andre, jeg ikke her vil lade staae umodsagt. Der er blevet anvist flere forskjellige Veie, ad hvilke Forsfatningsagen, naar Regjeringen havde Villien dertil, kunde fuldendes i en ligesaa kort Tid og paa ligesaa lovlig Maade, og efter vor Overbeviisning paa lovliger Maade end den Veie, her er gaaet. Forøvrigt er det min Overbeviisning, at de sande Grunde til, at denne Forsfatningsforandring skal indføres, have været ganske andre end de, der i Almindelighed anføres. Der er blevet sagt, at man maatte befrygte, at hvis Forsfatningsforandringen ikke i en Hast blev antagen, saa skulde Udlandet true med Farer. Det er nu viist, hvor tom og intetfigende denne Trubfel har været. Den ærede Conseilspræsident har selv flere Gange tydeligere og tydeligere maattet fralægge Regjeringen, at den skulde nære denne Tanke. Der er fremdeles sagt, at, naar man ikke nu vedtog dette Forsfatningsforslag, saa udsatte man Sagen i en ubestemmelig Fremtid. Ogsaa dette er usandt; thi der gives Midler og Veie, og saadanne ere tidligere paaviste her fra Rigsdagens Side, hvorved man med meget kort Forkængelse ud over den Tid, der nu vil være fornøden til at tilendebringe Sagen, ogsaa paa anden Maade kan føre den til Ende, og